

2) Czy art. 16 ust. 6 lit. c) CIVA, zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej nie stanowi kwoty uiszczanej w imieniu i na rachunek usługobiorcy, chociaż księgowana jest na rachunkach przejściowych osób trzecich i przeznaczona jest dla instytucji publicznych, przez co nie jest wyłączona z podstawy opodatkowania do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 3 lit. c) dyrektywy 77/388/WE (obecnie 79 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.), a w szczególności z pojęciem „kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako zwrot wydatków, wypłaconych na nazwisko i na rachunek tego ostatniego i które są wpisane w jego księgowości na rachunkach przejściowych” ?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Odwołanie wniesione w dniu 19 grudnia 2011 r. przez Dimos Peramatos od wyroku wydanego w dniu 12 października 2011 r. przez Sąd (pierwsza izba) w sprawie T-312/07 Dimos Peramatos przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Dimos Peramatos (przedstawiciel: G. Gerapetritis, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu w części, w której Sąd oddalił w nim skargę mającą na celu uchylenie wszelkich zobowiązań wnoszącej odwołanie do zwrotu kwot wypłaconych jej w ramach programu LIFE/ENV/GR/000380 lub, ewentualnie, o zmianę zaskarżonego aktu w taki sposób, że wnosząca odwołanie zostanie zobowiązana do zapłaty kwoty 93 795,32 EUR, która wynika z księgowego obliczenia wydatków niekwalifikujących się do refundacji, jak przyznała sama Komisja;

— przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania i wydatkami na uprawnionych do reprezentacji adwokatów poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty na poparcie swojego odwołania:

1) Błędna wykładnia postanowień umowy o udzielenie dotacji zawartej między Dimos Peramatos (gminą Perama) a Komisją Europejską nr C (97) 1997/final/29 w dniu 17 lipca 1997 r. w ramach wykonania działania objętego programem LIFE oraz jej kontekstu normatywnego (rozporządzenie nr 1973/1992), w zakresie w jakim Sąd uznał, że obowiązek gminy do zasadzenia drzew, który został na nią nałożony w umowie o udzielenie dotacji, nie został spełniony należycie.

2) Błędna wykładnia oraz naruszenie zasad dobrej administracji i pewności prawa z powodu niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w kwestii obowiązku uzasadnienia niekorzystnych aktów administracyjnych wydanych przez instytucje Unii Europejskiej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta (Republika Łotewska) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Ilgvars Brunovskis przeciwko Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-650/11)

(2012/C 49/31)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāta

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ilgvars Brunovskis

Strona pozwana: Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 125 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 (¹) należy interpretować w ten sposób, że premia z tytułu krów mamek ma zastosowanie w zależności od całkowitej liczby krów mamek urodzonych w roku kalendarzowym?

2) Czy art. 102 ust. 2 rozporządzenia nr 1973/2004 (²) należy interpretować w ten sposób, że okres sześciu miesięcy oznacza termin do składania wniosków o premie?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, w sytuacji, gdy państwo członkowskie skróciło wspomniane okres przysługujący na składanie wniosków, czy wspomniane państwo członkowskie ma obowiązek wypłaty

odszkodowania z tytułu strat, które poniósł rolnik, jeżeli nie był on w stanie w pełni skorzystać z ustanowionego w rozporządzeniu terminu do składania wniosków?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1973/2004 z 29 października 2004 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz.U. L 345, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-19/06 Mindo Srl przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 19 grudnia 2011 r. przez Mindo Srl

(Sprawa C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mindo Srl (przedstawiciele: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości wyroku z dnia 5 października 2011 r. w sprawie T-19/06 Mindo Srl przeciwko Komisji Europejskiej, i, co za tym idzie
- odesłanie sprawy Sądowi celem ponownego jej rozpatrzenia ze względu na to, że zaskarżony wyrok pozbawił Mindo prawa do pełnej kontroli sądowej w pierwszej instancji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie oparte zostało na dwóch następujących zarzutach naruszenia przepisów postępowania:

Sąd Unii Europejskiej twierdzi, że Mindo nie ma interesu prawnego w kontynuacji niniejszego postępowania ze względu na to, iż nie odniesie żadnej korzyści ani z uchylenia zaskarżonego wyroku ani w związku z powództwem Alliance One International Inc. („Alliance One”) o zwrot części zapłaconej grzywny, ani w związku z powództwami odszkodowawczymi osób trzecich.

Po pierwsze wnosząca odwołanie twierdzi, że należy uchylić powyższe stwierdzenia ze względu na to, iż naruszają one mające zastosowanie przepisy, opierają się na preinaczonych okolicznościach faktycznych, a w każdym razie rozumowanie, które do nich doprowadziło, jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne.

Po drugie wnosząca odwołanie twierdzi, że należy uchylić zaskarżony wyrok ze względu na to, iż pozbawia on Mindo prawa dostępu do sądu (a w konsekwencji prawa do pełnej kontroli sądowej), lub też, w przypadku, gdy należy rozumieć zaskarżony wyrok jako stwierdzający, że Mindo i Alliance One powinny były wnieść razem skargę w pierwszej instancji, ze względu na naruszenie ich prawa do obrony.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-39/06, Trancatab przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 grudnia 2011 r. przez Trancatab SpA w likwidacji

(Sprawa C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trancatab SpA w likwidacji (przedstawiciele: C. Osti, A. Prastaro i G. Mastrantonio, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku [Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-39/06, Trancatab SpA przeciwko Komisji (zwanego dalej „wyrokiem”), w zakresie, w jakim Sąd stwierdza w nim, że należy uznać Standard Commercial Copr. (a zatem Alliance One) za odpowiedzialną solidarnie za popełnione przez Trancatab naruszenia;
- obniżenie w konsekwencji kwoty grzywny nałożonej na Trancatab, stwierdzenie nieważności części art. 2 lit. c) [decyzji Komisji C(2005) 4012 wersja ostateczna w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 WE (sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy (zwanego dalej „wyrokiem”)] i orzeczenie, że grzywna powinna być obliczana mając na uwadze obrót Trancatabu wynoszący 32,338 mln EUR na rok obrotowy zakończony w marcu 2005 r., zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/62 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności tej decyzji, w zakresie w jakim stosuje do Trancatabu mnożnik 1,25 do podstawowej kwoty grzywny;
- uchylenie wyroku, w zakresie w jakim Sąd oddał w nim zarzuty Trancatabu, dotyczące: a) nieobniżenia nałożonej grzywny w konsekwencji braku rzeczywistego wpływu